

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg og Regionsudvalget om revisionen af rammerne for krisestyring og indskudsforsikring med henblik på fuldførelse af bankunionen

(COM(2023) 225 final)

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger

(COM(2023) 226 final — 2023/0111 (COD))

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklings-handlinger

(COM(2023) 227 final — 2023/0112 (COD))

og om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(COM(2023) 229 final — 2023/0113 (COD))

(2023/C 349/24)

Ordfører: **Giuseppe GUERINI**

Medordfører: **Christophe LEFÈVRE**

Anmodning om udtalelse	8.12.2022, brev fra det spanske ministerium for udenrigsanliggender, Den Europæiske Union og samarbejde Rådet for Den Europæiske Union, 23.6.2023 (COM(2023) 229 final), 11.7.2023 (COM(2023) 226 final), 11.7.2023 (COM(2023) 227 final) Europa-Parlamentet, 12.6.2023 (COM(2023) 229 final), 10.7.2023 (COM(2023) 226 final og 227 final), Kommissionen, 2.6.2023 (COM(2023) 225 final)
Retsgrundlag	Artikel 114 og 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget i sektionen	27.6.2023
Vedtaget på plenarforsamlingen	13.7.2023
Plenarforsamling nr.	580
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	175/0/2

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU værdsætter Kommissionens omfattende initiativ, der har til formål at færdiggøre lovgivningen om styring af bankkriser og indskudsforsikring, da fremme af bankunionen er et vigtigt skridt i retning af en styrkelse af det indre marked i indskydernes og skatteydernes interesse.

1.2. EØSU mener, at de nylige bankkriser i USA understreger, hvor vigtigt det er at handle hurtigt for at begrænse risikoen for afsmitning og forringelse af tilliden blandt investorer og indskydere, og at der er behov for fleksibilitet i reaktionen på bankkriser. De seneste erfaringer viser også, hvor vigtigt det er, at en nødlidende bank overføres korrekt til en anden bank inden for meget kort tid.

1.3. EØSU glæder sig over, at Kommissionens forslag udvider indskudsgarantiordningens beskyttelse til også at omfatte indskud fra offentlige myndigheder, og at Kommissionen arbejder hen imod en øget harmonisering af indskudsgarantiværktøjerne i hele EU. Da tilstrækkeligt finansierede og velorganiserede indskudsforsikringsfonde (DIF'er) spiller en grundlæggende rolle, vil den øgede harmonisering, som Kommissionen foreslår, utvivlsomt være gavnlig.

1.4. EØSU bemærker, at et af hovedformålene med Kommissionens forslag er at udvide anvendelsesområdet for bankafvikling. EØSU forstår fuldt ud Kommissionens tilgang, baggrunden, dens lovgivningsmæssige ræsonnement og de langsigtede mål.

1.5. På baggrund af de seneste bankkriser påpeger EØSU, at der er behov for en pragmatisk og fleksibel tilgang, som er baseret på de særlige forhold, der gør sig gældende i de foreliggende sager, med hensyn til i) den lovgivningsmæssige tilgang, ii) valget af de mest effektive tilgængelige redskaber, iii) de praktiske konsekvenser af de iværksatte foranstaltninger, iv) det nødvendige samarbejde mellem de berørte parter, v) gennemførelses hastigheden og vi) karakteren af de finansielle midler, der skal anvendes til at gennemføre de valgte krisestyringsværktøjer.

1.6. EØSU mener, at en afvikling måske ikke altid er den mest hensigtsmæssige løsning til fuldt ud at beskytte de økonomiske økosystemer, hvor en nødlidende bank opererer. Når afvikling faktisk kan vise sig at være dyrere end likvidation, bør disse banker træde i likvidation.

1.7. EØSU er enig med Kommissionen i, at vurderingen af almene hensyn kan forbedres og underkastes en mere gennemsigtig og harmoniseret tilgang i hele EU. EØSU erkender, at det er en meget vanskelig opgave for reguleringsmyndighederne at finde en balance mellem fleksibilitet og forudsigelighed, men udvalget opfordrer medlovgiverne til at finde løsninger, som reducerer retsikkerheden mest muligt.

1.8. EØSU anser det for nødvendigt at finde en passende balance mellem en bedre formulering af vurderingen af almene hensyn og proportionaliteten i dens anvendelse i forhold til små, mellemstore og lokale banker. En udvidelse af vurderingen af almene hensyn til også at omfatte banker, der spiller en vigtig rolle på regionalt plan, giver stadig plads til usikkerhed inden for de nuværende rammer.

1.9. Samtidig gentager EØSU, at det er vigtigt at overholde proportionalitetsprincippet for dermed at nå frem til en regulering, der er egnet til at nå sine mål, uden at det skader små, mellemstore og lokale bankers interesser i alt for høj grad. Proportionalitetsprincippet bør også tages i betragtning i forbindelse med anvendelsen af vurderingen af almene hensyn, navnlig når det drejer sig om lokale banker, som ikke udgør en risiko for den finansielle stabilitet.

1.10. EØSU anerkender de forskellige kompetencer i henholdsvis banklovgivningen og reglerne om statsstøtte, men mener, at hele pakken om rammerne for krisestyring og indskudsforsikring bør koordineres behørigt med den forventede revision af meddelelsen om statsstøtte i banksektoren⁽¹⁾ fra 2013. I modsat fald vil der være en risiko for at gennemføre forslag, der potentielt er uforenelige med lovgivningen om statsstøtte, hvilket vil føre til uforudsigelighed og retsikkerhed.

1.11. Kommissionen har koncentreret sig om at forbedre overførselsstrategiværktøjet ved hjælp af indskudsgarantiordningen med mulighed for at få adgang til Den Fælles Afviklingsfond under anvendelse af tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger. Dette kunne være et skridt i retning af en europæisk indskudsforsikringsordning, men der vil fortsat være ineffektivitet, indtil bankunionen er fuldført, da markedet stadig vil være fragmenteret.

2. Baggrund og Spaniens anmodning om en udtalelse fra EØSU

2.1. Den spanske regering har anmodet om en sonderende udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om forslaget om bankunionen og har specifikt fokuseret på behovet for at fremme en bredere anvendelse af den vurdering af almene hensyn, der tages i brug, så den kommer til at omfatte banker, navnlig mellemstore og små banker, i den harmoniserede afviklingsprocedure i tilfælde af en krise.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglerne anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (»Bankmeddelelsen«) (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

2.2. Den 18. april 2023 fremsatte Kommissionen fire forskellige lovgivningsforslag for at styrke EU's eksisterende rammer for krisestyring og indskudsforsikring med fokus på mellemstore og mindre banker ^(?).

2.3. Ifølge Kommissionen viser erfaringerne, »at mange nødlidende mellemstore og mindre banker er blevet forvaltet med løsninger uden for afviklingsrammen« ^(?), nogle gange med anvendelse af »skatteydernes penge i stedet for bankens krævede interne ressourcer eller private, industrifinansierede sikkerhedsnet (indskudsgarantiordninger og afviklingsfonde)« ^(*), hvilket har haft yderst negative konsekvenser for økonomien og påvirket den offentlige mening i negativ retning.

2.4. De nye foreslåede regler giver derfor myndighederne mulighed for at gøre brug af afvikling som et centralt element i krisestyringsværktøjsskassen, idet det understreges, at afvikling kan være mindre forstyrrende end likvidation for kunderne, da de stadig har adgang til deres konti, og bankens kritiske funktioner bevares.

2.5. Kommissionens forslag letter også brugen af indskudsgarantiordninger i krisesituationer for at beskytte indskyderne mod at bære tab og dermed undgå afsmittende virkninger på andre banker og mere udbredt skade for lokalsamfund og økonomien. Ved at basere sig på branchefinansierede sikkerhedsnet (såsom indskudsgarantiordninger og afviklingsfonde) forsøger forslaget også at beskytte skatteydernes penge i tilfælde af bankkriser.

2.6. Dækningsniveauet på 100 000 EUR pr. indskyder og bank, som fastsat i direktivet om indskudsgarantiordninger, bekræftes for alle berettigede EU-indskydere og vil blive udvidet til at omfatte offentlige enheder såsom hospitaler, skoler og kommuner samt kunders penge, der deponeres i visse typer kundefonde (dvs. af investeringsselskaber, betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter). Med sit forslag forsøger Kommissionen også at harmonisere standarderne for indskyderbeskyttelse i hele EU.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU er enig i målene med de lovgivningsforslag, som Kommissionen har fremsat med henblik på at forbedre styringen af bankkriser og sikre en passende beskyttelse af bankernes indskud i tilfælde af en krise.

3.2. EØSU glæder sig over Kommissionens omfattende initiativ til at fuldføre lovgivningen om rammerne for krisestyring og indskudsforsikring, idet en forbedring og udbygning af bankunionen er et afgørende skridt i retning af at styrke og konsolidere det indre marked yderligere i indskyderne og skatteydernes interesse. Desuden er fuldførelsen af bankunionen et vigtigt element i realiseringen af en egentlig økonomisk og monetær union, der kan sikre finansiel stabilitet og en sund krisestyring, når det er nødvendigt.

3.3. Som anført i tidligere udtalelser ^(?) mener EØSU, at det er afgørende at styrke den eksisterende ramme for krisestyring og indskudsforsikring. Dette er blevet klart påvist af de nylige bankkriser i USA og af sagen med Credit Suisse, der har haft omfattende negative konsekvenser for stabiliteten i banksystemet i USA og Schweiz samt for de internationale finansielle markeder generelt og for banksektoren i særdeleshed. I EU mangler vi stadig en bagstopperordning for likviditet under en afviklingsproces.

3.4. EØSU mener, at ovennævnte tilfælde af bankkriser endnu en gang understreger, hvor vigtigt det er at handle hurtigt for at begrænse skaderne og især risikoen for afsmitning, og at der er behov for fleksibilitet i reaktionen på bankkriser. Det er også blevet påvist, at en likviditetsbagstopperordning har afgørende betydning med hensyn til at dække umiddelbare likviditetsbehov og vinde tid til at udarbejde en holdbar afviklingsstrategi.

^(?) COM(2023) 226 final, COM(2023) 227 final, COM(2023) 228 final og COM(2023) 229 final.

^(?) Pressemeddelelse, 18. april 2023, Kommissionen.

^(*) Pressemeddelelse, 18. april 2023, Kommissionen.

^(?) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU for så vidt angår den tilsynsmæssige behandling af globale systemisk vigtige institutkoncerner med en multiple point of entry-afviklingsstrategi og en metode til indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver« (COM(2021) 665 final — 2021/0343 (COD)) (EUT C 152 af 6.4.2022, s. 111) og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fuldførelse af bankunionen (COM(2017) 592 final) (EUT C 237 af 6.7.2018, s. 46).

3.5. EØSU mener, at de seneste erfaringer ligeledes har vist, hvor vigtigt det er, at en nødlidende bank overføres korrekt til en anden bank inden for meget kort tid. Det er derfor vigtigt at sikre, at de lovgivningsmæssige rammer skaber de rette betingelser for sådanne overførsler, da de skal finde sted uden gennemførelse af de normale due diligence-procedurer, og konsekvenserne af transaktionen er enorme og usikre. Desuden har de hidtidige erfaringer vist, at der ved opkøbet af en bank, der er under afvikling, er behov for en generel særordning, der kan lette bankens integration i den nye koncern på den mest effektive måde.

3.6. Integration og forvaltning af en afviklet bank er en kompleks proces, og det er nødvendigt at strømline de lovgivningsmæssige skridt og krav. De forskellige involverede myndigheder bør være i stand til at koordinere deres respektive roller inden for reguleringsprocesserne eller i de fremskyndede godkendelsesprocedurer for krisestyringsforanstaltningerne på behørig vis. Desuden er det vigtigt at sikre, at sådanne overførsler også kan finde sted på tværs af grænserne i EU, når det er nødvendigt.

3.7. EØSU glæder sig over, at Kommissionen har udvidet indskudsgarantiordningens beskyttelse til også at omfatte indskud fra offentlige myndigheder, og at den tilstræber en øget harmonisering af indskudsgarantiværktøjerne i hele EU. Ved at beskytte både private og offentlige sparere og detailindskydere i tilfælde af bankkrak minimerer indskudsforsikringen risikoen for, at indskud trækkes ud, og risikoen for afsmitning imødegås. EØSU mener, at denne indskudsforsikring i visse tilfælde bør tilpasses for at tage hensyn til indskydere i en skrøbelig økonomisk situation såsom personer med handicap eller personer med langvarige sygdomme. Da velfinansierede og velorganiserede indskudsforsikringsfonde (DIF'er) er afgørende, vil den øgede harmonisering, som Kommissionen foreslår, utvivlsomt være gavnlig.

3.8. EØSU bemærker, at et af hovedformålene med Kommissionens forslag er at udvide anvendelsesområdet for afviklinger, hvis det vurderes, at denne løsning er i overensstemmelse med »det almene hensyn«. Likvidation kan kun finde sted, hvis: i) den — mere effektivt end afvikling — kan opfylde de mål, som direktivet om genopretning og afvikling fastsætter for selve afviklingen, og ii) der ikke er behov for at anvende offentlige midler.

3.9. EØSU forstår fuldt ud Kommissionens tilgang, dens lovgivningsmæssige ræsonnement og de langsigtede mål. Samtidig peger udvalget på behovet for en pragmatisk tilgang — som de seneste bankkriser i USA har demonstreret — med hensyn til den lovgivningsmæssige tilgang, anvendelsen af de mest effektive tilgængelige redskaber, de praktiske konsekvenser af de iværksatte foranstaltninger, det nødvendige samarbejde mellem de berørte parter, gennemførelseshastigheden og endelig de finansielle midler, der skal anvendes til at gennemføre de valgte krisestyringsværktøjer.

3.10. EØSU mener ikke, at afvikling altid er den mest hensigtsmæssige løsning til fuldt ud at beskytte de økonomiske økosystemer, som en nødlidende bank, især en lille eller mellemstor bank, opererer i. Det er værd at bemærke, at når det gælder små og mellemstore banker, kan afvikling rent faktisk vise sig at være dyrere end andre former for indgriben, navnlig på det — ofte begrænsede — lokale niveau, hvor banken er aktiv. I den forbindelse foreslår EØSU, at markedsandelen for mellemstore, små og lokale banker uden grænseoverskridende aktiviteter vurderes på grundlag af den samlede nationale markedsandel i stedet for på regionalt plan i medlemsstaterne.

3.11. EØSU mener, at hele pakken om rammerne for krisestyring og indskudsforsikring bør koordineres behørigt med den forventede revision af meddelelsen om statsstøtte i banksektoren⁽⁶⁾ fra 2013, som har bidraget til den nuværende uforudsigelighed med hensyn til, om afvikling bør aktiveres eller ej. Vedtagelse af lovforslagene om rammerne for krisestyring og indskudsforsikring uden kendskab til statsstøttereglerne kan betyde, at der gennemføres forslag, som potentielt er uforenelige med lovgivningen om statsstøtte.

3.12. Som en generel bemærkning gentager EØSU, at det er vigtigt at overholde proportionalitetsprincippet for at nå frem til en regulering, der er egnet til at opfylde sine mål, uden at det skader små, mellemstore og lokale bankers interesser i alt for høj grad. Proportionalitetsprincippet bør også tages i betragtning i forbindelse med gennemførelsen af vurderingen af almene hensyn, navnlig når det drejer sig om lokale banker, som ikke udgør en risiko for den finansielle stabilitet.

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (»Bankmeddelelsen«) (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

4. Særlige bemærkninger

4.1. EØSU er enig med Kommissionen i, at vurderingen af almene hensyn kan forbedres med en mere gennemsigtig og harmoniseret tilgang i hele EU. EØSU erkender, at det er en meget vanskelig opgave for reguleringsmyndighederne at finde en balance mellem fleksibilitet og forudsigelighed, men bemærker, at de foreliggende lovgivningsforslag ikke synes fuldt ud at fjerne de betydelige skønsbeføjelser, som de involverede myndigheder tidligere har fået tildelt, hvilket efterlader en vis retsikkerhed.

4.2. EØSU mener, at det er nødvendigt at finde en passende balance mellem en bedre formulering af »kriteriet om almene hensyn« og proportionaliteten i dets anvendelse i forhold til små og lokale banker. En udvidelse af vurderingen af almene hensyn til også at omfatte banker, der spiller en vigtig rolle på regionalt plan, giver stadig en vis usikkerhed inden for de nuværende rammer.

4.3. Eftersom anvendelsesområdet for vurderingen af almene hensyn synes større end ved de tidligere regler med henblik på at omfatte en bredere vifte af sager end førhen, mener EØSU, at det er afgørende, at minimumsomkostningstesten (Least Cost Test — LCT) (dvs. en lavere byrde ved forebyggende/alternative indskudsgarantiordningers interventioner i forhold til udbetaling) fungerer effektivt for at sikre tilstrækkeligt råderum til at forebygge/nedtrappe krisen ved hjælp af alternative afviklingsværktøjer, når forholdene tillader det.

4.4. EØSU fremhæver den usikkerhed, som lovgivningsforslagene rejser med hensyn til kompetencefordelingen, navnlig fordelingen af beføjelser og ansvar mellem de nationale myndigheder og EU-myndigheder, der potentielt er involveret i den komplekse beslutningsproces vedrørende styring af bankkriser. I en sådan sammenhæng er det afgørende, at der hurtigt skrides til handling, hvilket flere sager i både EU og USA for nylig har vist.

4.5. EØSU bemærker derfor, at minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL-kravene) bør fastlægges og anvendes ud fra de pågældende bankers størrelse og specifikke risikoprofil med det dobbelte formål på den ene side at sikre lige vilkår for signifikante banker med sammenlignelig drift og samtidig på den anden side beskytte den specifikke forretningsmodel, som anvendes af små og lokale banker såvel som af banker, der opererer i specifikke og særlige sektorer/industrier.

4.6. Med hensyn til MREL er den angivelige proportionalitet i definitionen af det krav, som Kommissionen har tilsluttet sig, fortsat uklar. MREL vil altid som for banker, der allerede har indført kravet, bestå af en yderligere kapitalreserve, der er nødvendig for at dække eventuelle tab, hvortil kommer et beløb til rekapitalisering. Det er efter EØSU's opfattelse vigtigt at tilpasse MREL-kravene til de forskellige bankstørrelser og forretningsmodeller.

4.7. EØSU bemærker, at bankernes rolle i EU samt deres forskellige karakteristika og forretningsmodeller, som sikrer et stærkere og diversificeret europæisk banksystem, bør styrkes og opretholdes i hele EU. Der bør i banklovgivningen tages behørigt hensyn til behovet for reel økonomisk vækst og lovgivningens langsigtede indvirkning på den økonomiske vækst i Europa samt dens sociale indvirkning på beskæftigelsen. I den forbindelse mener EØSU, at det er langt bedre at skabe betingelser og redskaber, der kan forebygge og afværge kriser, når sådanne alternativer er mulige og tilgængelige, end efterfølgende at gribe ind med redningsaktioner.

4.8. Tidlige indgreb kan ofte vise sig at være effektive og billigere end afvikling. Procedurerne for forebyggende og alternative foranstaltninger er fastsat i direktivet om indskudsgarantiordninger og forvaltes af nationale indskudsgarantiordninger i henhold til harmoniserede regler og eksisterende sikkerhedsforanstaltninger i flere EU-medlemsstater. Der bør gennemføres en revision af kreditorhierarkiet for at muliggøre en velfungerende LCT og som følge heraf gennemførelse af foranstaltninger til tidlig indgriben. Det er også vigtigt at opnå europæisk harmonisering eller i det mindste at udarbejde retningslinjer for beregninger efter princippet om omkostningsminimering.

4.9. Nationale indskudsgarantiordninger og garantiordninger er et centralt element i det sikkerhedsnet, som EU-rammen skaber med det formål at sikre den finansielle stabilitet og fremme tilliden til markedet. Indskudsgarantiordningerne bør derfor spille en større rolle, uanset deres private eller offentlige juridiske karakter og den frivillige eller obligatoriske karakter af de bidrag, der udgør deres ressourcegrundlag. Det afgørende er deres offentlige funktion og den strenge markedstilgang, de følger, når de træffer valg under de kompetente myndigheders tilsyn.

4.10. Indskudsgarantiordningerne har vist sig at spille en særlig vigtig rolle for små og mellemstore banker (mindre signifikante institutter), som har begrænset markedsadgangskapacitet til at udstede MREL-relevante instrumenter. Det er værd at bemærke, at adskillige banker, herunder små og lokale banker, har vist, at de er i stand til at gennemføre forebyggende foranstaltninger til effektiv håndtering af kriser.

4.11. Som tidligere nævnt i en række udtalelser ⁽⁷⁾ gentager EØSU, at det europæiske finansielle og bankmæssige økosystem bør være diversificeret, bæredygtigt og i stand til at anerkende den afgørende rolle, som små og mellemstore banker spiller på lokalt plan, deres overordnede relevans på nationalt plan og den merværdi, som disse banker skaber til fordel for lokalsamfundene, såvel som den positive virkning for samfundet som helhed i form af øget kompetence i banksektoren. Andelskreditbanker ⁽⁸⁾, »etiske banker« og det lokale niveau eller sektorniveauet, som det er tilfældet for andelsbanker og etiske baner for socialøkonomiske enheder, spiller en afgørende rolle i den henseende og fungerer i overensstemmelse med princippet om social markedsøkonomi, der er nedfældet i EU-traktaterne.

4.12. På den anden side bør større grænseoverskridende bankkoncerners rolle også anerkendes, da de, når de er organiseret som datterselskaber, sikrer en bedre diversificering, er mindre afhængige af moderinstitutterne og giver mulighed for en lettere adskillelse af datterselskaber fra koncernen, hvilket mindsker risikoen for afsmitning og øger stabiliteten. Internationale europæiske banker har en afgørende betydning, når det drejer sig om at bidrage til internationaliseringen af europæiske virksomheder.

4.13. EØSU efterlyser en passende koordinering mellem bankunionens regler om krisestyring og indskudsforsikringsrammen på den ene side og anvendelsen af statsstøttereglerne i artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽⁹⁾ på den anden side. Denne koordinering bør forebygge retsikkerhed og juridisk forskelsbehandling af banker i EU. Der bør i den forbindelse tages behørigt hensyn til det princip, som EU-Domstolen har fastsat, og som fastslår, at ordninger, der finansieres med private midler, ikke falder ind under anvendelsesområdet for artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (*Tercas*) ⁽¹⁰⁾.

Bruxelles den 13. juli 2023.

Oliver RÖPKE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽⁷⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse — yderligere betragtninger om henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet (COM(2021) 742 final) (EUT C 75 af 28.2.2023, s. 43) og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (COM(2015) 586 final — 2015/0270 (COD)) (EUT C 177 af 18.5.2016, s. 21).

⁽⁸⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om fremme af en mere inklusiv og bæredygtig bankunion gennem forbedring af de europæiske bankers bidrag til den lokale udvikling og opbygning af et socialt ansvarligt internationalt og europæisk finansielt system (initiativudtalelse) (EUT C 364 af 28.10.2020, s. 14).

⁽⁹⁾ EUT C 115 af 9.5.2008, s. 91.

⁽¹⁰⁾ Dom i sag C-425/19 P.